

Wydanie tymczasowe

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 29 kwietnia 2021 r.(*)

Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 63 TFUE – Swobodny przepływ kapitału – Podatek dochodowy – Dochody kapitałowe – Dochody uzyskane od przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) będącego rezydentem, utworzonego zgodnie z prawem zobowiązań – Dochody uzyskane od UCITS z siedziby w innym państwie członkowskim i utworzonego na podstawie statutu – Odmienne traktowanie – Artykuł 65 TFUE – Obiektywnie porównywalne sytuacje

W sprawie C-480/19

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Korkein hallinto-oikeus (najwyższy sąd administracyjny, Finlandia) postanowieniem z dnia 19 czerwca 2019 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 24 czerwca 2019 r., w postępowaniu wszczętym przez

E

przy udziale:

Veronsaajien oikeudenvaltontayksikö,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: A. Arabadjiev, prezes izby, A. Kumin, T. von Danwitz, P.G. Xuereb (sprawozdawca) i I. Ziemele, sędziowie,

rzecznik generalny: G. Hogan,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

- w imieniu E – A. Leppänen, varatuomari,
- w imieniu rządu fińskiego – M. Pere, w charakterze pełnomocnika,
- w imieniu Komisji Europejskiej – W. Roels i I. Koskinen, w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 19 listopada 2020 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Niniejszy wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 63 i

65 TFUE.

2 Wniosek ten został złożony w ramach postępowania wszczętego przez E w przedmiocie decyzji z dnia 10 listopada 2017 r. keskusverolautakunta (centralnej komisji podatkowej, Finlandia), w której uznała ona, że dochody uzyskane przez E od spółki inwestycyjnej o kapitale zmiennym (société d'investissement à capital variable, zwanej dalej „SICAV”) prawa luksemburskiego powinny być opodatkowane w Finlandii jako dochody z tytułu zatrudnienia.

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Zgodnie z motywem 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. 2009, L 302, s. 32, zwanej dalej „dyrektywą UCITS”) celem tej dyrektywy jest zapewnienie wspólnych podstawowych zasad dotyczących udzielania zezwoleń, nadzoru, struktury i działania przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) mających swoją siedzibę w państwach członkowskich oraz informacji, jakie są one obowiązane publikować.

4 Motyw 83 dyrektywy UCITS stanowi:

„Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać krajowych przepisów podatkowych, w tym ustaleń, które mogą zostać nałożone przez państwa członkowskie w celu zapewnienia zgodności z tymi przepisami na ich terytorium”.

5 Artykuł 1 ust. 1–3 tej dyrektywy przewiduje:

„1. Niniejszą dyrektywą stosuje się do [UCITS] mających swe siedziby na terytorium państw członkowskich.

2. Do celów niniejszej dyrektywy oraz z zastrzeżeniem przepisów art. 3, UCITS oznacza przedsiębiorstwo:

a) którego jedynym celem jest zbiorowe inwestowanie w zbywalne papiery wartościowe lub w inne płynne aktywa finansowe, określone w art. 50 ust. 1, kapitału pochodzącego od obywateli i które działa na zasadzie dywersyfikacji ryzyka; oraz

b) którego jednostki uczestnictwa są, na życzenie ich posiadaczy, odkupywane lub umarżone bezpośrednio lub pośrednio z aktywów tych przedsiębiorstw. Działanie podjęte przez UCITS w celu zapewnienia, aby giełdowa wartość ich jednostek nie różniła się w znaczny sposób od wartości netto aktywów na te jednostki, będzie uważane za równoznaczne z takim odkupieniem lub umorzeniem jednostek.

Państwa członkowskie mogą zezwolić na to, by UCITS składało się z kilku subfunduszy.

3. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 2, mogą być utworzone zgodnie z prawem zobowiązań (jako wspólne fundusze zarządzane przez spółki zarządzające), na podstawie prawa powierniczego (jako fundusze powiernicze), lub na podstawie statutu (jako spółki inwestycyjne).

[...]”.

6 Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia

8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzących alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65 oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. 2011, L 174, s. 1) przez alternatywne fundusze inwestycyjne rozumie się:

„[...] przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania, w tym subfundusze takich przedsiębiorstw, które:

- (i) pozyskuje kapitał od wielu inwestorów z myślą o inwestowaniu go zgodnie z określoną polityką inwestycyjną z korzyścią dla tych inwestorów; oraz
- (ii) nie potrzebuje zezwolenia na mocy art. 5 dyrektywy [UCITS]”.

Prawo fińskie

7 Rozdział 1 § 2 ust. 1 pkt 1 i 2 sijoitusrahastolaki (48/1999) [ustawy o funduszach inwestycyjnych (48/1999)] z dnia 29 stycznia 1999 r. ma następujące brzmienie:

„Do celów niniejszej ustawy stosuje się następujące definicje:

działalność inwestycyjna oznacza pozyskiwanie od obywateli środków finansowych oraz inwestowanie takich środków głównie w instrumenty finansowe lub nieruchomości czy papiery wartościowe związane z nieruchomościami lub w inne obiekty inwestycyjne, jak również zarządzanie funduszami inwestycyjnymi i funduszami specjalnymi oraz wprowadzanie do obrotu jednostek uczestnictwa funduszy [...];

fundusze inwestycyjne oznaczają aktywa nabyte w ramach działalności funduszy inwestycyjnych i inwestowane zgodnie z przepisami obowiązującymi w Finlandii i zgodnie z rozdziałem 11 tej samej ustawy, jak również zobowiązania z nich wynikające [...]”.

8 Zgodnie z rozdziałem 1 § 2 ust. 1 pkt 10 tej ustawy „przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania” oznacza przedsiębiorstwo, które uzyskało w państwie Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) innym niż Republika Finlandii zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie inwestycji zbiorowych i które spełnia wymogi dyrektywy UCITS na mocy ustawodawstwa państwa, w którym ma siedzibę.

9 Paragraf 3 tuloverolaki (1535/1992) [ustawy o podatku dochodowym (1535/1992)] z dnia 30 grudnia 1992 r., zatytułowany „Osoby prawne”, ma następujące brzmienie:

„Osobami prawnymi w rozumieniu tej ustawy są:

[...]

4) spółki akcyjne, spółdzielnie, kasy oszczędnościowe, fundusze inwestycyjne, uniwersytety, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, magazyny zbożowe, stowarzyszenia o celu niezarobkowym i stowarzyszenia prowadzące działalność zarobkową, fundacje i instytucje;

[...]”.

10 Paragraf 20 ustawy o podatku dochodowym, zatytułowany „Osoby prawne zwolnione z podatku dochodowego”, przewiduje w akapicie pierwszym pkt 2 zwolnienie funduszy inwestycyjnych z podatku dochodowego.

11 Paragraf 32 tej ustawy, zatytułowany „Dochody kapitałowe”, stanowi:

„Za podlegające opodatkowaniu dochody kapitałowe uważa się – zgodnie z poniższymi szczegółowymi przepisami – dochody z majątku, zyski z przekazania majątku oraz inne podobne

dochody, co do których można przyjąć, że zostały uzyskane z majątku. Dochody kapitałowe obejmują między innymi dochody z odsetek, dochody z dywidend zgodnie z postanowieniami od § 33a do § 33d, dochody z czynszów, udziały w zyskach, dochody z polis ubezpieczeniowych na życie, dochody kapitałowe z leasingu, z gruntów i zyski ze sprzedaży. Dochody kapitałowe obejmują również udziały w przychodach kapitałowych w formie wypłaconych dochodów z działalności przedsiębiorstw, udziału w dochodach uczestnika konsorcjum oraz dochodów z hodowli reniferów”.

12 Paragraf 33a wspomnianej ustawy, zatytułowany „Dywidendy wypłacone przez spółkę notowaną na giełdzie”, ma następujące brzmienie:

„85% dywidendy wypłaconej przez spółkę notowaną na giełdzie stanowi dochody kapitałowe, a 15% – dochody niepodlegające opodatkowaniu.

Dywidendami pochodzącymi od spółki notowanej na giełdzie są dywidendy pochodzące od spółki, której akcje w chwili podejmowania przez nią decyzji o wypłacie dywidend:

są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu laki kaupankäynnistä rahoitusvälineillä (748/2012) [ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (748/2012)];

są dopuszczone do obrotu na innym rynku regulowanym i kontrolowanym przez organ publiczny spoza [EOG]; lub

są dopuszczone do obrotu na wielostronnej platformie obrotu w rozumieniu ustawy [(748/2012)], pod warunkiem że akcja została dopuszczona do obrotu na wniosek spółki lub za jej zgodą.

Wypłata przez spółkę notowaną na giełdzie aktywów w rozumieniu rozdziału 13 § 1 ust. 1 osakeyhtiölaki (624/2006) [ustawy o spółkach akcyjnych (624/2006)], pochodzących z rezerwów rodków własnych, jest uważana za dywidendę i podlega przepisom niniejszego paragrafu”.

13 Zgodnie z § 33b ustawy o podatku dochodowym, zatytułowanym „Dywidendy wypłacone przez spółkę nienotowaną na giełdzie”:

„25% dywidend wypłaconych przez spółkę nienotowaną na giełdzie stanowi podlegające opodatkowaniu dochody kapitałowe, a 75% stanowi dochody niepodlegające opodatkowaniu, do kwoty odpowiadającej rocznym dochodom na poziomie 8% obliczonym w oparciu o matematyczną wartość udziałów w roku podatkowym, która to wartość ustalona jest w laki varojen arvostamisesta verotuksessa (1142/2005) [ustawie o wycenie aktywów do celów opodatkowania (1142/2005)]. W zakresie, w jakim kwota dywidend otrzymanych przez podatnika przekracza 150 000 EUR, 85% dywidend stanowi dochody kapitałowe, a 15% – dochody niepodlegające opodatkowaniu.

W odniesieniu do części przekraczającej roczne dochody, o których mowa w ust. 1 powyżej, 75% dywidend stanowi dochody z tytułu zatrudnienia, a 25% – dochody niepodlegające opodatkowaniu.

Bez uszczerbku dla jakichkolwiek innych przepisów dotyczących opodatkowania dywidend przewidzianych w niniejszej ustawie dywidenda stanowi dochody z tytułu zatrudnienia, jeżeli zgodnie z postanowieniem umowy spółki, uchwałą zgromadzenia ogólnego, umowy udziałowców lub jakiegokolwiek innej umowy jej wypłata stanowi wynagrodzenie za wkład w formie pracy wniesiony przez beneficjenta dywidendy lub osobę należącą do jego kręgu interesów. Dywidenda stanowi dochody osoby, która wniosła wspomniany wkład w formie pracy.

[...]

Wypłata przez spółkę nienotowaną na giełdzie aktywów w rozumieniu rozdziału 13 § 1 ust. 1 ustawy (624/2006), pochodzących z rezerw środków własnych, jest uważana za dywidendę i podlega przepisom niniejszego paragrafu [...].”

14 Paragraf 33c ustawy o podatku dochodowym, zatytułowany „Dywidendy wypłacone przez podmiot zagraniczny”, ma następujące brzmienie:

„Dywidendy otrzymane od podmiotów zagranicznych stanowią dochody podlegające opodatkowaniu zgodnie z § 33a i § 33b tej ustawy, jeżeli podmiot ten jest spółką w rozumieniu art. 2 [dyrektywy Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. 2011, L 345, s. 8), zmienionej dyrektywą Rady 2014/86/UE z dnia 8 lipca 2014 r. (Dz.U. 2014, L 219, s. 40)] [...].

Dywidendy otrzymane od podmiotów zagranicznych innych niż wymienione w ust. 1 stanowią dochody podlegające opodatkowaniu zgodnie z przepisami § 33a i § 33b, jeżeli podmiot ten jest zobowiązany – bez możliwości wyboru innej opcji i bez możliwości zwolnienia – do zapłaty co najmniej 10-procentowego podatku od dochodu, z którego wypłacono dywidendę oraz:

podmiot ten na podstawie przepisów podatkowych państwa należącego do EOG ma siedzibę w tym państwie, a żadna umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania nie stanowi, że ma on siedzibę w państwie nienależącym do EOG; lub

w trakcie roku podatkowego obowiązuje pomiędzy państwem siedziby tego podmiotu a Finlandią umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania, która ma zastosowanie do dywidend wypłaconych przez ten podmiot.

Dywidendy otrzymane od podmiotów zagranicznych innych niż wymienione w ust. 1 i 2 powyżej stanowią w pełnej wysokości dochody podlegające opodatkowaniu z tytułu zatrudnienia.

[...]”.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

15 E jest osobą fizyczną zamieszkałą w Finlandii, która zainwestowała w subfundusz SICAV prawa luksemburskiego, stanowiący UCITS, utworzony „na podstawie statutu (jako spółki inwestycyjne)” w rozumieniu art. 1 ust. 3 dyrektywy UCITS. Inwestycje E dotyczą tzw. udziałów w zyskach, w ramach których wygenerowane zyski są corocznie wypłacone przez te SICAV inwestorom.

16 W dniu 20 czerwca 2017 r. E zwrócił się do centralnej komisji podatkowej o wydanie interpretacji indywidualnej w przedmiocie traktowania pod względem podatkowym zysku, który miał zostać mu wypłacony przez odnośny SICAV prawa luksemburskiego.

17 We wniosku tym E twierdzi, że SICAV prawa luksemburskiego powinna być traktowana jak fundusz inwestycyjny prawa fińskiego, to znaczy UCITS utworzony „zgodnie z prawem zobowiązania (jako wspólne fundusze zarządzane przez spółki zarządzające)”, w rozumieniu art. 1 ust. 3 dyrektywy UCITS. Jego zdaniem zysk wypłacony przez taki SICAV powinien być opodatkowany w taki sam sposób jak zysk wypłacony przez fundusze inwestycyjne prawa fińskiego, to znaczy jako dochód kapitałowy na podstawie § 32 ustawy o podatku dochodowym. W tym względzie E podkreślił w szczególności, że odnośny SICAV prawa luksemburskiego

proceeds of such a fund similar to the proceeds of a Finnish investment fund and the management of SICAV is managed in the same way as the management of such funds.

18 In a binding individual interpretation of 10 November 2017, the central tax authority stated, in accordance with the case law of the national court, that in the case of taxation of income tax in Finland, income derived from a subsidiary established in another Member State, which has functional and legal characteristics of the subsidiary in question, should be compared to the characteristics of Finnish subsidiaries.

19 The central tax authority considers that SICAV has functional characteristics of a Finnish investment fund, but that similar general functional characteristics could also be observed in the case of a collective investment in the form of shares in a company. The central tax authority considers that SICAV, a Luxembourg company, in particular with regard to its legal form, is objectively similar to Finnish companies that carry out investment activities.

20 In the opinion of the committee, the income of SICAV should be considered as a dividend and taxed as income from employment on the basis of § 33c, paragraph 3 of the Act on Income Tax.

21 E filed an appeal with the Korkein hallinto-oikeus (the highest administrative court, Finland) against the decision of the central tax authority, requesting its annulment. Before the court, E maintains that the taxation of the income of SICAV, a Luxembourg company, as income from employment, in accordance with § 33c, paragraph 3 of the Act on Income Tax, is different from the taxation of the income of SICAV, an investment fund, as income from capital, and that this is contrary to the principle of equal treatment of capital, established in article 63 of the TFEU.

22 The court is asked to clarify whether the income tax payable by the taxpayer on income from employment exceeds 50%, when, in the case of capital income, the tax payable is only 30% or 34%, if the taxpayer is subject to a fixed-rate tax exceeding 30 000 EUR. The court is also asked to determine the character of the income in question, in the sense of the Act on Income Tax, namely whether the income in question, SICAV, through a check, is based on the legal form of the entity, such as the check issued by the central tax authority, is not contrary to article 63 and 65 of the TFEU, and to consider, in particular, whether UCITS in various legal forms, established in accordance with the UCITS Directive, should be treated in the same way for the purposes of taxation of income for investors.

23 In these circumstances, the Korkein hallinto-oikeus (the highest administrative court) has decided to refer the case to the Tribunal with the following preliminary question:

„Czy artykuły 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie interpretacji przepisów krajowych, zgodnie z którą dochód uzyskiwany przez osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania w Finlandii od mającego siedzibę w innym państwie członkowskim [...] [UCITS] utworzonego na podstawie statutu w rozumieniu dyrektywy [UCITS] [...] w zakresie opodatkowania podatkiem dochodowym nie mogą być zrównane z dochodami uzyskiwanymi od fińskiego funduszu inwestycyjnego utworzonego zgodnie z prawem zobowiązań w rozumieniu tej dyrektywy [...] z tego względu, że forma prawna utworzonego w innym państwie członkowskim [UCITS] nie odpowiada strukturze prawnej krajowego funduszu inwestycyjnego?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

24 Through the preliminary question the court is asked to determine, in substance, whether article 63 and 65

TFUE nale¿y interpretowa? w ten sposób, ¿e stoj? one na przeszkodzie praktyce podatkowej pa?stwa cz?onkowskiego, zgodnie z któr? – do celów opodatkowania podatkiem dochodowym osoby fizycznej maj?cej miejsce zamieszkania w tym pa?stwie cz?onkowskim – dochód uzyskany od UCITS utworzonego na podstawie statutu, maj?cego siedzib? w innym pa?stwie cz?onkowskim, nie jest zrównany z dochodem uzyskanym od UCITS z siedzib? w pierwszym pa?stwie cz?onkowskim z tego wzgl?du, ¿e podmioty te nie maj? takiej samej formy prawnej.

25 Zgodnie z orzecnictwem Trybuna?u pa?stwa cz?onkowskie musz? wykonywa? swe kompetencje w dziedzinie podatków bezpo?rednich z poszanowaniem prawa Unii, a w szczególno?ci podstawowych swobód gwarantowanych traktatem FUE (zob. podobnie wyrok z dnia 18 czerwca 2019 r., Austria/Niemcy, C?591/17, EU:C:2019:504, pkt 56 i przytoczone tam orzecznictwo).

26 Artyku? 63 ust. 1 TFUE zakazuje w sposób ogólny ogranicze? w przep?ywie kapita?u pomi?dzy pa?stwami cz?onkowskimi (wyrok z dnia 16 wrze?nia 2020 r., Romenergo i Aris Capital, C?339/19, EU:C:2020:709, pkt 31 i przytoczone tam orzecznictwo). Do ?rodków zakazanych w tym postanowieniu ze wzgl?du na to, ¿e stanowi? ograniczenia w przep?ywie kapita?u, zaliczaj? si? ?rodki, które mog? zniech?ci? osoby nieb?d?ce rezydentami do dokonywania inwestycji w danym pa?stwie cz?onkowskim lub które mog? zniech?ci? rezydentów tego pa?stwa cz?onkowskiego do dokonywania inwestycji w innych pa?stwach (wyrok z dnia 30 kwietnia 2020 r., Société Générale, C?565/18, EU:C:2020:318, pkt 22).

27 W szczególno?ci odmienne traktowanie, je?eli prowadzi do mniej korzystnego traktowania dochodów rezydenta pa?stwa cz?onkowskiego, pochodz?cych z innego pa?stwa cz?onkowskiego, w stosunku do traktowania dochodów pochodz?cych z pierwszego pa?stwa cz?onkowskiego, mo¿e zniech?ci? tego rezydenta do inwestowania kapita?u w innym pa?stwie cz?onkowskim (zob. podobnie wyroki: z dnia 10 lutego 2011 r., Haribo Lakritzen Hans Riegel i Österreichische Salinen, C?436/08 i C?437/08, EU:C:2011:61, pkt 80; z dnia 24 listopada 2016 r., SECIL, C?464/14, EU:C:2016:896, pkt 50; a tak¿e z dnia 20 wrze?nia 2018 r., EV, C?685/16, EU:C:2018:743, pkt 63).

28 Jednocze?nie, zgodnie z art. 65 ust. 1 lit. a) TFUE, art. 63 TFUE nie narusza prawa pa?stw cz?onkowskich do stosowania odpowiednich przepisów ich prawa podatkowego traktuj?cych odmiennie podatników ze wzgl?du na ró¿ne miejsce zamieszkania lub inwestowania kapita?u.

29 To postanowienie, stanowi?ce odst?pstwo od podstawowej zasady swobodnego przep?ywu kapita?u, musi by? przedmiotem ?ciszej wyk?adni. Dlatego te? nie mo¿na go interpretowa? w ten sposób, ¿e wszelkie przepisy podatkowe przewiduj?ce odmienne traktowanie podatników ze wzgl?du na miejsce ich zamieszkania lub siedziby lub pa?stwo inwestowania ich kapita?u s? automatycznie zgodne z traktatem FUE. Odst?pstwo przewidziane w art. 65 ust. 1 lit. a) TFUE samo jest bowiem ograniczone przez art. 65 ust. 3 TFUE, zgodnie z którym przepisy krajowe okre?lone w art. 65 ust. 1 TFUE „nie powinny stanowi? arbitralnej dyskryminacji ani ukrytego ograniczenia w swobodnym przep?ywie kapita?u i p?atno?ci w rozumieniu artyku?u 63 [TFUE]” (wyrok z dnia 21 czerwca 2018 r., Fidelity Funds i in., C?480/16, EU:C:2018:480, pkt 47 i przytoczone tam orzecznictwo).

30 Trybuna orzekła, że w związku z tym należy odróżnić odmiennie traktowanie, jakie dopuszcza art. 65 ust. 1 lit. a) TFUE, od dyskryminacji zakazanej przez art. 65 ust. 3 TFUE. Otóż, aby krajowe przepisy podatkowe mogły być uznane za zgodne z postanowieniami traktatu dotyczącymi swobodnego przepływu kapitału, wynikające z nich odmiennie traktowanie musi dotyczyć sytuacji, które nie są obiektywnie porównywalne, lub musi być uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego (wyrok z dnia 30 kwietnia 2020 r., Société Générale, C-565/18, EU:C:2020:318, pkt 24).

31 Należy zatem zbadać najpierw istnienie odmiennego traktowania, następnie ewentualną porównywalność sytuacji, a wreszcie, w razie potrzeby, możliwość uzasadnienia odmiennego traktowania.

W przedmiocie istnienia odmiennego traktowania

32 Z postanowienia odsyłającego wynika, że pytanie prejudycjalne zostało podniesione w ramach sporu dotyczącego opodatkowania dochodu uzyskanego przez E od SICAV prawa luksemburskiego, czyli UCITS utworzonego na podstawie statutu w rozumieniu dyrektywy UCITS. Tymczasem w Finlandii UCITS objęte zakresem dyrektywy UCITS są tworzone zgodnie z prawem zobowiązań i nie mogły być utworzone na podstawie statutu.

33 E uważa, że dochód uzyskany od SICAV powinien być opodatkowany tak jak dochód od UCITS prawa fińskiego utworzonego zgodnie z prawem zobowiązań. Centralna komisja podatkowa uważa natomiast, że w zakresie, w jakim SICAV – UCITS utworzone na podstawie statutu – jest podobna do spółki akcyjnej z siedzibą w Finlandii, uzyskany od niej dochód powinien być traktowany jak dywidendy wypłacone przez takie spółki.

34 Należy zatem zbadać w pierwszej kolejności, czy traktując dochód uzyskiwany od SICAV prawa luksemburskiego, której dotyczy postępowanie główne, odmiennie od dochodu uzyskiwanego od UCITS prawa fińskiego, ten pierwszy dochód podlega mniej korzystnemu traktowaniu z podatkowego punktu widzenia.

35 Zgodnie z § 32 ustawy o podatku dochodowym dochody kapitałowe obejmują dochody z majątku, zyski z przekazania majątku oraz inne podobne dochody, co do których mogą być uzyskane z majątku. Wśród przykładowych dochodów kapitałowych wymienionych przez ustawodawcę fińskiego w owym § 32 znajdują się zarówno udziały w zyskach wypłacone przez UCITS, jak i dywidendy wypłacone przez spółki akcyjne. Zgodnie z informacjami zawartymi we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dochody kapitałowe są co do zasady opodatkowane w wysokości 30% w odniesieniu do części tych dochodów, która nie przekracza 30 000 EUR, oraz w wysokości 34% w odniesieniu do części tych dochodów, która przekracza tę kwotę.

36 Tymczasem, o ile udziały w zyskach wypłacone przez UCITS prawa fińskiego podlegają opodatkowaniu na poziomie odbiorcy jako dochody kapitałowe, o tyle dochody uzyskiwane od SICAV prawa luksemburskiego traktowane są jako dywidendy wypłacone przez podmiot mający siedzibę w państwie innym niż Republika Finlandii w rozumieniu § 33c ustawy o podatku dochodowym i są opodatkowane na mocy akapitu trzeciego tego przepisu jako dochody z tytułu zatrudnienia według stawki progresywnej mogącej osiągnąć 50%.

37 Takie odmiennie traktowanie może prowadzić do mniej korzystnego traktowania dochodów uzyskiwanych od SICAV prawa luksemburskiego w porównaniu z traktowaniem dochodu uzyskiwanego od UCITS prawa fińskiego.

38 W drugiej kolejności należy stwierdzić, że traktowanie pod względem podatkowym dochodu uzyskanego przez E od SICAV prawa luksemburskiego, której dotyczy postępowanie gówne, różni się równie od traktowania zastrzeżonego dla dochodu uzyskanego od alternatywnych funduszy inwestycyjnych w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61, które nie są objęte zakresem dyrektywy UCITS i które mają formę spółki akcyjnej. Jak wyjaśnił rzędnik w swojej odpowiedzi na piśmie na zadane pytania, takie fundusze mogły być tworzone zgodnie z prawem fińskim.

39 Z akt sprawy, którymi dysponuje Trybunał, wynika, że dochody spółek akcyjnych z siedzib w Finlandii są przedmiotem podwójnego opodatkowania, raz na poziomie spółki jako dochody spółek, a raz na poziomie odbiorcy jako dochody kapitałowe. W celu zagodzenia skutków podwójnego opodatkowania środki przewidziane w § 33a i 33b ustawy o podatku dochodowym regulują opodatkowanie na poziomie odbiorcy, w szczególności poprzez zwolnienie części dochodów z podatku od dochodów kapitałowych.

40 W tym względzie w odpowiedzi na pytania zadane przez Trybunał rzędnik wyjaśnia, że jeżeli spółka akcyjna prowadzi działalność inwestycyjną podobną do funduszy inwestycyjnych, to nie jest ona zwolniona z podatku, lecz normalnie podlega podatkowi dochodowemu od osób prawnych, a wypłacone przez nią zyski podlegają przepisom dotyczącym opodatkowania dywidend, które opierają się na cząściowym podwójnym opodatkowaniu.

41 Tymczasem, jak wynika z postanowienia odsyłającego, nie jest tak w przypadku SICAV prawa luksemburskiego. Z postanowienia tego wynika bowiem, że zdaniem centralnej komisji podatkowej taka SICAV stanowi dla celów stosowania § 33c ustawy o podatku dochodowym podmiot, który nie jest objęty zakresem dyrektywy 2011/96, z późniejszymi zmianami, mający siedzibę w innym państwie członkowskim EOG niż Republika Finlandii, który podlega konwencji o unikaniu podwójnego opodatkowania i który nie jest zobowiązany do zapłaty co najmniej 10% podatku od osiągniętych przez niego dochodów. Zatem środki na szczeblu krajowym mające na celu zagodzenie podwójnego opodatkowania nie mają zastosowania do uzyskanych od niego dochodów.

42 W tych okolicznościach należy uznać, że dochody uzyskane od SICAV prawa luksemburskiego, której dotyczy postępowanie gówne, przez odbiorcę, który jest rezydentem w Finlandii, są traktowane mniej korzystnie niż dochody uzyskane zarówno od spółek akcyjnych, jak i od UCITS prawa fińskiego utworzonych zgodnie z prawem zobowiązań.

43 To odmienne traktowanie może zniechęcać fińskich rezydentów do dokonywania inwestycji w państwach członkowskich innych niż Republika Finlandii i w ten sposób ogranicza swobodny przepływ kapitału.

W przedmiocie istnienia obiektywnie porównywalnej sytuacji

44 Jak wynika z orzecznictwa przypomnianego w pkt 29 i 30 niniejszego wyroku, takie odmienne traktowanie jest dopuszczalne jedynie wtedy, gdy dotyczy ono sytuacji, które nie są obiektywnie porównywalne.

45 Należy stwierdzić, że SICAV prawa luksemburskiego, której dotyczy postępowanie gówne, i UCITS prawa fińskiego są dwoma rodzajami UCITS w rozumieniu dyrektywy UCITS.

46 Jak wynika z art. 1 ust. 1 dyrektywy UCITS, ich wyznacznym celem jest zbiorowe inwestowanie w zbywalne papiery wartościowe lub inne pływne aktywa finansowe kapitału pochodzącego od obywateli, działające one na zasadzie podziału ryzyka, a ich jednostki

uczestnictwa s? na ??danie ich posiadaczy odkupywane lub umarzone bezpo?rednio lub po?rednio z aktywów tych przedsi?biorstw.

47 Jednak?e, jak zauwa?y? rzecznik generalny w pkt 45 opinii, kwalifikacja prawna niektórych sytuacji dla celów prawa handlowego niekoniecznie przek?ada si? na zastosowanie dla celów podatkowych. Nale?y zatem stwierdzi?, podobnie jak rz?d fi?ski, ?e sam fakt, ?e UCITS b?d?ce rezydentami i UCITS nieb?d?ce rezydentami s? UCITS w rozumieniu dyrektywy UCITS, nie jest rozstrzygaj?cy dla uznania, ?e zachodzi porównywalno?? rozpatrywanych sytuacji.

48 Po pierwsze bowiem, dyrektywa ta nie dokona?a harmonizacji opodatkowania maj?cego zastosowanie do UCITS i do wyp?acanych przez nie zysków. W szczeg?lno?ci z motywów 4 i 83 tej dyrektywy wynika, ?e o ile ustanawia ona wspólne podstawowe zasady dotycz?ce udzielania zezwole?, nadzoru, struktury i dzia?alno?ci oraz informacji, jakie s? zobowi?zane publikowa? UCITS, o tyle nie powinna ona narusza? krajowych przepisów podatkowych.

49 Po drugie, z orzecznictwa Trybuna?u wynika, ?e istnienie porównywalnego charakteru sytuacji transgranicznej i sytuacji wewn?trznej lub jego brak nale?y bada? z uwzgl?dnieniem celu realizowanego przez rozpatrywane przepisy krajowe, a tak?e przedmiotu i tre?ci tych przepisów, a przy ocenie, czy wynikaj?ca z rozpatrywanych przepisów prawnych ró?nica w traktowaniu odzwierciedla obiektywnie istniej?c? ró?nic? sytuacji, nale?y bra? pod uwag? tylko ustanowione w tych przepisach w?a?ciwe kryteria rozró?niaj?ce (wyrok z dnia 21 czerwca 2018 r., Fidelity Funds i in., C?480/16, EU:C:2018:480, pkt 50, 51 i przytoczone tam orzecznictwo).

50 W tym wzgl?dzie z odpowiedzi na pi?mie rz?du fi?skiego na pytania Trybuna?u, z zastrze?eniem weryfikacji przez s?d odsy?aj?cy, wynika, ?e cel traktowania pod wzgl?dem podatkowym dzia?alno?ci funduszy inwestycyjnych przewidziany w fi?skich przepisach podatkowych mo?e zosta? uznany za wprowadzenie jednolitego opodatkowania na poziomie inwestora. Przepisy dotycz?ce traktowania pod wzgl?dem podatkowym dywidend uzyskanych przez osoby fizyczne maj? z kolei na celu opodatkowanie dochodu spó?ki równie? na poziomie jej akcjonariuszy, przewiduj?c jednocze?nie z?agodzenie podwójnego opodatkowania tego dochodu.

51 Tymczasem w odniesieniu do takich celów wydaje si?, ?e SICAV prawa luksemburskiego znajduje si? w sytuacji obiektywnie porównywalnej z sytuacj? UCITS prawa fi?skiego. Jak wynika z akt sprawy, którymi dysponuje Trybuna? i z zastrze?eniem weryfikacji przez s?d odsy?aj?cy, te dwa podmioty s? zwolnione z podatku dochodowego, a wyp?acany przez nie zysk podlega opodatkowaniu wy??cznie na poziomie odbiorców.

52 Natomiast w odró?nieniu od UCITS prawa fi?skiego SICAV prawa luksemburskiego jest utworzona na podstawie statutu i z tego tytu?u jest zrównana ze spó?k? akcyjn?, od której uzyskane dochody s? opodatkowane zgodnie z § 33c akapit trzeci ustawy o podatku dochodowym.

53 Jednak?e nale?y równie? zauwa?y?, jak przypomniano w pkt 35 niniejszego wyroku, ?e w?ród przyk?adów dochodów kapita?owych wymienionych w § 32 ustawy o podatku dochodowym znajduj? si? zarówno udzia?y w zyskach wyp?acane przez UCITS, jak i dywidendy wyp?acane przez spó?ki akcyjne. W konsekwencji ustawodawca fi?ski nie wydaje si? uzale?nia? rozró?nienia pomi?dzy dochodami kapita?owymi a dochodami z tytu?u zatrudnienia od formy prawnej podmiotu, od którego s? one uzyskiwane, lecz przeciwnie, uznaje on, ?e zarówno zyski wyp?acane przez podmioty maj?ce form? umown?, jak i podmioty, które maj? form? statutow?, stanowi? dochody kapita?owe.

54 Wynika z tego, że statutowa forma SICAV prawa luksemburskiego nie stawia tego podmiotu w sytuacji odmiennej w stosunku do UCITS prawa fińskiego, utworzonego zgodnie z prawem zobowiązań, w odniesieniu do traktowania pod względem podatkowym wypłaconego zysku.

55 W konsekwencji – z zastrzeżeniem weryfikacji przez sąd odsyłający – odmienne traktowanie odpowiednich dochodów uzyskanych od SICAV prawa luksemburskiego i UCITS prawa fińskiego dotyczy obiektywnie porównywalnych sytuacji.

W przedmiocie istnienia nadrzędnego względu interesu ogólnego

56 Należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału ograniczenie w swobodnym przepływie kapitału może dopuścić jedynie wtedy, gdy jest uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego, gdy jest odpowiednie dla zagwarantowania realizacji zamierzonego przez nie celu i nie wykracza poza to, co jest niezbędne do jego osiągnięcia [zob. podobnie wyroki: z dnia 26 lutego 2019 r., X (spółki pośrednie z siedzibą w państwach trzecich), C-135/17, EU:C:2019:136, pkt 70; a także z dnia 30 stycznia 2020 r., Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, pkt 83 i przytoczone tam orzecznictwo].

57 Tymczasem w niniejszej sprawie wystarczy stwierdzić, że rzęd fiński nie wskazał takich względów ani nie został one równie przywołane przez sąd odsyłający.

58 W świetle ogółu powyższych rozważań na przedłożone pytanie należy odpowiedzieć, iż art. 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce podatkowej państwa członkowskiego, zgodnie z którą – do celów opodatkowania podatkiem dochodowym osoby fizycznej mającej miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim – dochód uzyskany od UCITS utworzonego na podstawie statutu, mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, nie jest zrównany z dochodem uzyskanym od UCITS z siedzibą w pierwszym państwie członkowskim z tego względu, że podmioty te nie mają takiej samej formy prawnej.

W przedmiocie kosztów

59 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

Artykuły 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie praktyce podatkowej państwa członkowskiego, zgodnie z którą – do celów opodatkowania podatkiem dochodowym osoby fizycznej mającej miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim – dochód uzyskany od przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) utworzonego na podstawie statutu, mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, nie jest zrównany z dochodem uzyskanym od UCITS z siedzibą w pierwszym państwie członkowskim z tego względu, że podmioty te nie mają takiej samej formy prawnej.

Podpisy

* Język postępowania: fiński.